

- Újra megjelentettük, igaz, nagyon szerény formában *Bodurian* plébános atya 1930-ban írt *Vörös Hold* című elbeszélő kötetét. Legfrissebb kiadványunk egy fényképeket tartalmazó album, mely a szépvízi örmény katolikus templomot és környékét mutatja be 10 képben.
- Többször rendeztünk ismerkedést szolgáló összejevetelt, egyet batyus bál formájában Katalin napján.
- Évenként, augusztus utolsó szombatján megrendeztük az örmény családok összejevetelét.
- Gyermekünk három alkalommal, nyolc-tíz fős csoportokban magyarországi nyári táborozáson vettek részt. Ez utóbbi rendezvény anyagi alapját anyaországi örmény kisebbségi önkormányzatok (a XIV., XV. kerület, illetve Siófok) biztosították.
- Az ingatlanokra vonatkozó tulajdonviszonyokat sikerült tisztázni. Visszaigénylésüket törvényes keretek betartása mellett bejelentettük. Ismerve a pillanatnyi romániai helyzetet, visszaszerzésük további erőfeszítést igényel.
- Végül, de nem utolsó sorban, meg kell említenem egy örvendetes eseményt: a szépvízi hajdan volt örmény Kaszinó épületében, amely most a község kultúrotthona, a helyi tanács, kompromisszum alapján, biztosított egy helyiséget számunkra. Szándékunk szerint itt szeretnénk berendezni egy örmény jellegű múzeum-szobát, ahol családi fotókat, folyóiratokat és egyéb tárgyi emlékeket szeretnénk összegyűjteni és megőrizni az utókor számára.

Összefoglalás: Dolgozatomban a teljesség igénye nélkül igyekeztem bemutatni egy erdélyi örmény település egyházközsége mellett működő szociális intézményt, amely közel háromszáz év távlatából is példaértékű lehet mindannyiunk számára.

*(Elhangzott az örmény családok 10. találkozója alkalmából
rendezett szimpóziumon, Csíkszeredában.
A cikk szerzője a Szentháromság Alapítvány elnöke)*

* * *

Az ateizmus gyenge pontja: nincs kinek hálát adni.

* * *

Olvasói levél

Bálintné Kovács Júlia úrnőnek

Kedves Júlia! Marosvásárhelyről jelentkezem, *Ferenci Gyuláné, szül. Kocsis Zsófia* vagyok, aki szerencsémre férjemmel együtt ott lehettem az unitárius templomban az „*Üzenet az Ararátról*” örmény irodalmi gyöngyszemek, valamint másnap a „*Merre, hogyan magyarok*” című válogatások előadásán. Csodálatos délutánjaink voltak, külön hálás vagyok *dr. Issekutz Sarolta* elnök asszonynak a nagyszerű történelmi összefoglalóért, hogy eddigi hiányos ismereteimet kiegészíthettem.

Az elnök asszonnyal folytatott rövid beszélgetésem eredményeként kaptam meg a „*Füzetek*” július-augusztusi összevont számát, amit nagyon szépen köszönök. Töviről-hegyire kiolvastuk, tanulságos és érdekes volt.

Az elnök asszony biztatására kikérdeztem Édesanyámat, aki 93 éves: nem voltak-e örmények a felmenőink között? Tudomása szerint nem, de ki tudja? - mondom én. Egy biztos, marad az eddigi rokonszenvem és az együttérzés. Ismerőseim között - akiről tudom, hogy örmény származásúak - érdeklődtem, ismerik-e a „*Füzeteket*” így próbálva a lap terjesztésében segíteni, de mindegyikük tudott róla és jár nekik vagy a szüleiknek. Nagyon köszönöm az irántunk tanúsított figyelmet, az elküldött lapot és maradok továbbra is szimpatizáns.

2006. aug. 10. Tisztelettel: Ferenczné K. Zsófia

* * *

Szomorújelentés

A szegedi örmény közösség tagja: **Dr. Huszka László** nyugalmazott főiskolai docens 92 éves korában elhunyt. Búcsúztatása augusztus 21-én volt a dóm altemplomában. Dr. Huszka László 60 éve állt a főiskolai tanárképzés szolgálatában.

Dr. Huszka László 1915. január 4-én született Nyíregyházán; kora ifjúságától tanári pályára készült, így a Szegedi Hittudományi Főiskolán elnyert oklevél (1938) mellé 1940-ben a Polgári Iskolai Tanárképző Főiskolán történelem-magyar-ének szakos tanári, majd az Apponyi Kollégium elvégzését követően történelem-magyar szakos középiskolai tanári végzettséget szerzett (1941), doktori szigorlatot 1948-ban tett. Főiskolai működését az 1941/42-es tanévben kezdte meg díjtalan gyakornokként, mint a Történelmi Tanszék könyvtárosa. Frontszolgálat után hazatérve újult erővel fogott oktató és tudományos munkájába. 1976-ban docensként vonult nyugállományba, 1995-ben címzetes főiskolai tanárrá nevezték ki. A Történettudományi Tanszéknek azóta is aktív tagja, rendezvényeik rendszeres látogatója, olykor szervezője is. A Tankönyvműzeumunk és a kezelésére hivatott alapítvány életre hívója. (Megjelent a Főigazgatósági tájékoztató 2002. május-június 5-6. számában)

*Dr. Huszka László az EÖGYKE tagja, a Fővárosi Örmény Klub szorgalmas látogatója volt.
Emlékét kegyelettel megőrizzük.*

* * *

Mártonffy Miklós

Örmény Ballada

*A kék hegyek messze-messze tűntek,
s felhők mögé bújt az Ararát,
a hófödte csúcsok búcsúcsókja,
elkísért egy hosszú úton át.*

*Annyi év és új századok jöttek,
az ősök sírja mégis visszavár,
a vándorúton újra ránk köszöntek,
kéklő hegyek s a szép erdélyi táj.*

*Új otthonunk
Erdélyország,
Arméniánk,
Régi Hazánk.*

*A bujdosóra ráköszönt az este,
oly csüggeteg, elfáradt, meg-megáll,
néma táj, madár sikolt a csöndbe,
egy pásztortűznél megpihennie már.*

*Új otthonunk
Erdélyország,
Arméniánk,
Régi Hazánk.*

*A Musza Dagról mond mesét a szellő.
Anyánk könnye olvad, mint a jég,
Apánk útját végigjárjuk újra,
segíts Urunk - ó - megmaradni még.*

*Új otthonunk
Erdélyország,
Örményország,
Régi Hazánk.*

Édes Hazánk